

Sağlığında qiymət verin şairlərə...

... 1966-cı ildə hələ çox gənc yaşında yazdığı "Kökələr" şeiri ilə Ənvər Əhməd poeziyamıza öz möhürünü vurdu. Balalarına kökə bişirən ananın obrazını şair hələ o vaxt yaratmağa müvəffəq olmuşdu:

*Yenə mənim könlümə
Kökə düşüb, ay ana,
Kökə bişir balana.
Əllərinin ətrini
Kökələrdən duyum mən.
Kökələri öpərək
Gözün üstə qoyum mən!*

Bizim nəsilə hər kəs qələm sahibi olduğundan aramızda açıq, səmimi münasibət vardı. Hamı kimi mən də əmim olsa da, Ənvər Əhməd şair deyə müraciət edərdim. O, da mənə sevimli, istiqanlı, ürəyə yatımlı dədə adıyla müraciət edərdi... O, təkcə doğulduğu kəndimiz Salmanbəylinin, Kəbirlinin, Ağcabədinin yox, bütün Azərbaycanın şairi idi. Qohum-

ları çox, nəslə böyük idi. Amma dostları, sirdaşları, oxucuları daha çox idi. Çünki üzündən təbəssüm süzülərdi, içi işıqlıydı. Mehriban, həzin, insanpərvər və eyni zamanda Vətəni, torpağı ürəkdən sevən çılğın bir şair idi Ənvər Əhməd. Vətəndə qürbət həsrəti, Qarabağ nisgili ilə yaşaya bilmirdi. Mislərindəki torpaq, doğulduğu, oylağı olan yurd həsrəti adamı yandırır. Çox zaman bu böyük ürəyə sahib olan

nikbin, əyilməz şairin Vətən həsrəti, dərdi içinə sığmazdı. Doğma, müdrik baxışlarından işğal altında olan torpaqların adı, coğrafiyası süzülürdü.

... 2021-ci il 30 avqustunda Şuşaya, Vaqif poeziya günlərinin açılışına dəvət almışdı. Ancaq təbiətin şirini, şəkər onu qaranlıq komaya saldı. O, Şuşaya gedə bilmədi. İllərdən bəri ürəyinin başında gəzdirdiyi Şuşalı günlərə qayıda bilmədi. Gözəl Qalanı bir də görmədi. Ona olan sonsuz sevgisi ürəyində qaldı. Təəssüf ki, o, Şuşanı salamlayıb, bağrına basa bilmədi, qoynunda doyunca ağlamadı. Ancaq indi ağladı. Ona baxıb mən də kövrəldim:

*Ayaq basdığım
Vətən torpağı
Ürəyimin
başından keçir...*

Nəslimizin poeziya palıdı olan nəhəng şairi bir daha xatırlayıram.

Yazan qələmim də çılğınlaşır. Onun haqqında keçmiş zamanda yazmaq istəmirəm. Qələm tərslik etmir, o da sənə bizi, sənə sevilənlərlə, yaddaşımızın dərinliyində yaşadığını bilir.

Bir az kiçik təsəlli üçün görünən yerini axtarıram. Sənli günlərə, sənə qayıtmaq istəyidir bu təsəlli axtarışı...

... Düz 50 il bundan öncə sənə işlədiyin redaksiyada çalışıram. İş yerim elə sənə o vaxtkı kabinetidir. Burada şəklinə dəfələrlə baxır, kitablarını yenidən oxuyuram. Nurani, xeyirxah, şair simanın çələngini qəlbimdə bir daha toxuyuram.

Şair, sən unudulmazsan. Əziz surətin, yaraşlıq siman həmişə gözümüzün önündə, yaddaş və ürəyimizin ən layıqlı guşəsində özünə əbədi məskən salıb. Sən həmişə bizimləsən, Şair!

Xalq şairi adı almasa da, öz əsərləri ilə poeziyamızda 60 ilə yaxın külüng çalan, xalqın şairi Ənvər Əhmədin əziz xatirəsi onu sevilənlərin qəlbində əbədi yaşayacaqdır...